

Rasmus Stoklunds 1. maj-tale

Taler

Rasmus Stoklund
Medlem af Folketinget for
Socialdemokratiet

Dato

1. maj 2024

Sted

Metalskolen Jørlunde,
Slagslundevej 13, 3550
Slangerup

I lidt over tre måneder har jeg vikarieret som politisk ordfører.

På den post skal man blandt andet kommentere meningsmålinger. Det er i nogen perioder sjovere end i andre perioder.

De sidste tre måneder har ikke ubetinget været en af de sjove.

Men.

Jeg ville synes det var en mere træls opgave, hvis jeg grundlæggende var uenig i vores politiske kurs. Og det er jeg heldigvis ikke.

Om få uger er der valg til Europaparlamentet.

Her i Nordsjælland og Hovedstadsområdet har vi for første gang i mange år en kandidat med chance for at opnå valg i Magnus Barsøe. Han er ikke mindst en stærk stemme når det gælder, hvad der skal til ift. klimaforandringerne og den grønne omstilling.

Men også når det gælder om at tøjle bankerne og deres til tider skruppelløse adfærd gør han sig gældende.

Vores spidskandidat i hele landet Christel Schaldemose er nok den mest erfarne EU-politiker vi har herhjemme. Hendes store kompetence og viden om EU er jeg overbevist om vil lyse igennem i valgkampen.

Og så har hun sammen med statsministeren allerede sat et vigtigt socialdemokratisk emne på dagsordenen nemlig social dumping.

Som hun i går sagde i Avisen Danmark, så er det helt afgørende, at man ikke automatisk vinder en opgave, fordi man på papiret kan løse den billigst, hvis det til gengæld er på bekostning af arbejdsvilkår, arbejdsmiljø og naturen.

Jeg glæder mig over en række af de politiske resultater, som vi er lykkedes med. Og jeg glæder over, at selv om resultaterne ikke er revolutionerende eller farverige, så er de hver især små bidrag, som kommer almindelige mennesker til gavn.

Lad mig give et par enkelte eksempler.

Og i anledning af kampdagen har jeg valgt eksempler ud som har med arbejdsmarkedet at gøre.

Vi har sikret, at dagpengemodtagere, som har stået i a-kasse i flere år, får et tillæg til dagpengesatsen på mere end 3.600 kr. i de første tre måneder af deres ledighedsperiode.

Vi har permanentgjort muligheden for, at man kan tage en erhvervsuddannelse på 110 pct. dagpengesats inden for brancher med mangel på arbejdskraft.

Vi har sammen med et bredt flertal i Folketinget sikret en historisk stor bevilling til Arbejdstilsynets arbejdsmiljøindsats og indsatsen mod social dumping over de næste tre år.

Afsat penge til en øget tilsynsindsats og en ny autorisationsordning for asbestarbejde - så vi øger beskyttelsen for dem, der arbejder med asbest. Det er et virkelig vigtigt element.

For jeg kan næsten ikke tænke på noget mere skruppelløst og vanvittigt end de eksempler bl.a. 3F har afdækket, hvor arbejdsgivere har ladet svende arbejde med asbestholdige materialer uden at orientere dem, så de kunne beskytte sig.

Gør omsider skåltalerne til virkelighed, når vi styrker erhvervsuddannelsernes

økonomi med 900 mio. kr. frem mod 2030. Vi er allerede i gang, og har startet med Social- og sundheds-uddannelserne.

Vi skaber et mere værdigt og enkelt sygedagpengesystem. Det betyder i praksis, at sygemeldte med ukomplicerede forløb, der har et job at vende tilbage til, ikke længere skal til en masse samtaler på jobcenteret. Det sparer de sygemeldte for 60.000 samtaler om året.

Vi har forhøjet fradraget for faglige kontingenter fordi man som medlem af en fagforening bidrager til at vi har et velordnet arbejdsmarked med overenskomster og gode erhvervsuddannelser.

Men vi er ikke i mål.

En af de opgaver der venter forude handler om, hvordan vi bliver endnu bedre til at undgå unødigt bureaukrati.

Det er ikke enkelt. Og problemet er gammelt.

I 1958 kom en bog på dansk, som årene forinden havde gået sin sejrsgang i store dele af verden.

Bogen hedder ”Parkinsons Lov – eller stræben efter fremgang”.

Det socialdemokratiske forlag Fremad, som stod for den danske udgivelse[.]

Parkinsons Lov er skrevet af den britiske historiker Cyril Parkinson.

Og den lovmæssighed, som bærer Parkinsons navn og gjorde ham verdensberømt lød nogenlunde som følger:

En arbejdsopgave tager den tid man har til at udføre den.

Og her tænker Parkinson vel at mærke især på skriftligt arbejde.

Og han forklarer på den måde, hvorfor bureaukratiet vokser og knopskyder overalt.

Et af Parkinsons pudsige eksempler på, hvordan et bureaukрати kan knopskyde kommer fra det britiske marineministerium.

Antallet af embedsmænd i marineministeriet blev forøget, men antallet af skibe faldt.

I 1914 havde ministeriet 2000 embedsmænd.

I 1928 var de 3600.

Men det pudsige er, at i samme periode faldt antallet af skibe i den britiske flåde fra 62 til 20.

Da jeg læste eksemplet kom jeg til at tænke på Arbejderbevægelsens Erhvervsråd.

For nylig lavede rådet nemlig en analyse, der viser den samme udvikling herhjemme.

Analysen fra AE-rådet viser, at der i kommunerne samlet set er færre ansatte i dag end før kommunalreformen i 2007.

Men antallet af akademikere er øget med 80 procent.

Eftersom velfærdssamfundets største opgaver varetages af medarbejdere i borgernære funktioner – fx social- og sundhedsassistenter og skolelærere - bør

den udvikling bekymre de fleste.

For udviklingen er et tegn på, at vi bruger for mange resurser på opgaver, der ikke kommer borgerne til gavn.

Selvfølgelig har man også i det offentlige brug for mange akademikere, men balancen er tippet.

Akademikernes formand, Camilla Gregersen, mener der er tale om "akademikerbashing" og "hån", men det er forkert.

Selvom Parkinsons lov er humoristisk formuleret, så rummer lovmæssigheden jo den oplagte pointe, at vi mister grebet om samfundets resurser, hvis vi tillader bureaukrati og administration konstant at knopskyde uden at sætte begrænsninger

Det ændrer bestemt ikke på at akademikere spiller en vigtig rolle på arbejdsmarkedet og vi kan ikke undvære jurister, økonomer og mange andre akademiker-faggrupper.

Men balancerne skal findes. Og hver gang man ansætter endnu en administrativ medarbejder i en styrelse eller på et rådhus må man jo have i baghovedet, at det er lønkroner, som kunne være brugt på at ansætte flere i ældreplejen eller flere i børnehaverne.

*

Arbejdernes internationale kampdag handler om frihed og solidaritet. Derfor vil jeg også sige et par ord om Ukraine.

Ukrainerne kæmper fortsat en hård kamp mod Rusland.

De mørke skyer ser ikke ud til at drive væk foreløbigt og vi må og skal blive ved at bakke ukrainerne op, hvis vi ønsker et frit Europa.

Det er godt to år siden, vi lærte ukrainerne at kende. I løbet af de to år har alt for mange mistet livet i forsvaret af deres land og alt, de holder af.

Alligevel er ukrainernes mål intakt, og en dag skal nye generationer i et frit land kunne tænke tilbage på dette års heltemodige mænd og kvinder.

Og fra Danmarks side skal vi blive ved med at bakke ukrainerne op så godt vi kan.

*

Jeg vil runde min tale af i den lidt lysere ende. Det er nemlig i dag, 1. maj, at Arne går på pension. Efter næsten et halvt århundrede på arbejdsmarkedet, havde Arne for nogle uger siden sin sidste arbejdsdag på Carlsbergs bryggeri i Fredericia. Nu kan han nyde den ret til tidlig pension, som han selv har lagt navn til.

Lige som tusindvis af andre danskere.

Arne-pensionen er et af vores vigtigste resultater de senere år.

Og alene her i Halsnæs er 161 gået på Arne-pension. (I Frederikssund er det 176)

Det er da værd at glæde sig over på 1. maj.

God dag til alle!

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

1. maj-tale, EU, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/rasmus-stoklunds-1-maj-tale>